

1. Jak čer-ván-ky o-hlašu-jí rá - no, než o - zá - ří slunce bo - ží svět,  
 zroze-ná jsi li-du, svatá An-no, a-by směl den spá-sy u - vi - dět. Nad námi se  
 na-kloň, strome pal - mo - vý, požehna-ná mat - ko Matky Kris - to - vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,  
 by život tvůj plodem požehnal.  
 V pravý čas ti jeho milost dána:  
 zrodit Růži, z níž se zrodí Král.  
 Důvěřovat v Pána kéž jsme hotovi,  
 to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,  
 se moudrou tvou rukou dala vést,  
 i nám pokoj tvého srdce září  
 do bludiště našich lidských cest.  
 Ochraň naše děti, naše domovy,  
 oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,  
 jež ve strastech nám jsi posilou,  
 v tobě staří, opuštění, choří  
 mají mocnou přítelkyni svou.  
 Až den smrti přijde z vůle Otcovy,  
 veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

2. Po řa - du let vzýva-la jsi Pá - na, by ži - vot tvůj plodem po - žeh-nal.

V pravý čas ti je-ho milost dá - na: zrodit Růži, z níž se zro - dí Král. Důvě-řovat

v Pá-na kéž jsme ho - to - vi, to nám vypros, mat - ko Matky Kris - to - vy.

3. Jak Ma - ri - a, slunce tvého stá - ří, se moudrou tvou rukou da - la vést,

i nám pokoj tvého srdce zá - ří, do bludiště na - šich lidských cest. Ochraň na - še

dě - ti, na - še do - mo - vy, o - sla - ve - ná mat - ko Matky Kris - to - vy.

4. Ty las - ka - vá služebni - ce Bo - ží, jež ve strastech nám jsi po - si - lou,

v tobě staří, o - puště - ní, cho - ří , ma - jí mocnou pří - tel - ky - ni svou. Až den smrti

při - jde z vůle Ot - co - vy, veď nás k Bohu, mat - ko Matky Kris - to - vy.